

<http://espai.tic.wordpress.com>
EDICIÓ EN CATALÀ

SETEMBRE 2013

ÍNDEX

SUMARI

UNIVERSO CULTURAL

NOTISFLASH

EDITORIAL

¡TÚ DECIDES!

CUINAMIX

VOCES DE FUERA

JIUAR-DIÁLOGOS

SENTIR-NOS BÉ

SECCIÓN PERDIDA

Sumari

Fent voltes per Quatre Camins

Aquesta edició del mes de setembre de 2013 és, se'ns dubte, una edició molt especial; no és endebades que arribem al nostre núm. 20, i això es mereix una celebració. Amb aquest motiu us hem preparat, amb molta il·lusió i esforç, un dMagaZine no només sonor, sinó també en vídeo, i complementat per les edicions escrites en castellà i en català.

Hem acabat el període de vacances, i hem volgut representar la nostra particular tornada a la rutina. Per això no us proposem cap recorregut ni per la comarca, ni pel territori, sinó una ruta pels espais en els que dia a dia ens movem, dins d'aquest Centre que ens acull; tot explicant-vos on hem gravat cadascuna de les seccions que us oferim.

Comencem des de l'Aula 20 del nostre Mòdul Residencial 4; un petit espai, fruit de la divisió del que abans era la Biblioteca, i on normalment fem el Programa Intercultural, que bàsicament consisteix en la confecció d'aquest dMagaZine. Com podreu veure, està equipada amb alguns vells ordinadors reciclats, i en ella improvisem el nostre rudimentari estudi de gravació. Des d'aquí us oferim la secció **Universo Cultural**, amb l'entrevista al nostre company Mohamad H.B., a qui tots coneixem com Marco, que ens parla del seu país d'origen, El Líban. No us perdeu la versió ampliada que hem inclòs a la nostra edició escrita.

Anem ara, havent sortit del Mòdul i passant pel punt de Control Central, seguint el passadís que connecta amb els mòduls prefabricats, de construcció posterior, fins a la zona del Teatre, i en el seu vestíbul ens aturem en l'Estudi de la nostra Ràdio. Aquí, fent ús de mitjans tècnics molt millors als que disposem normalment, us hem preparat la secció **Notisflash**, en la que en Daniel i en Jordi us presenten les notícies més destacades, tant nacionals com internacionals. I també en David, n'Alfons, en Jaume, en Manuel i en Carles us ofereixen el nostre **Editorial**, que aquest mes dediquem a dos temes d'actualitat, Síria i la seva Guerra Civil, i Catalunya i la Via Catalana de l'11 de setembre, i que hem desenvolupat, igual que en l'edició anterior, partint de converses que hem captat en el nostre pati; però, atenció!, us hem parat una petita trampa a l'hora de fer el muntatge. Intenteu descobrir-la, i, si no ho aconsegiu, llegiu aquesta nostra edició escrita, on, al final de la transcripció, us servim la solució.

Tornem ara de nou en direcció al Control Central, però abans d'arribar-hi, ens desviem per la porta de la dreta i pugem les escales que ens donen accés a l'Àrea Educacional, i després de travessar-la accedim a la Biblioteca Central, el nostre espai de cultura i coneixements. Des d'aquí, en la secció **Tu Decides**, us oferim la ressenya del llibre de Manuel de Pedrolo, *Mecanoscrit del Segon Origen*, que ens ofereix les vivències dels seus dos protagonistes, n'Alba i en

Dídac. De la mà dels nostres companys, en David i n'Alfons, us proposem una particular aventura lectora a realitzar, basada en les iniciatives per poder compartir lectures.

Tornem ara al nostre Mòdul Residencial 4, i a la seva planta baixa, tot just accedir a l'espai entre cancells, accedim per la porta de l'esquerra al Repartidor del mòdul, on hi ha els estris per poder servir els àpats als interns. Aquí hem improvisat un autèntic plató televisiu, digne dels programes de cuina del mateix Arguiñano, des del qual us oferim la secció CuinaMix, en la que els nostres xefs d'aquest mes, en "Chimo" i en Jaume, ens ofereixen una fresca i saborosa Salsa de Xató.

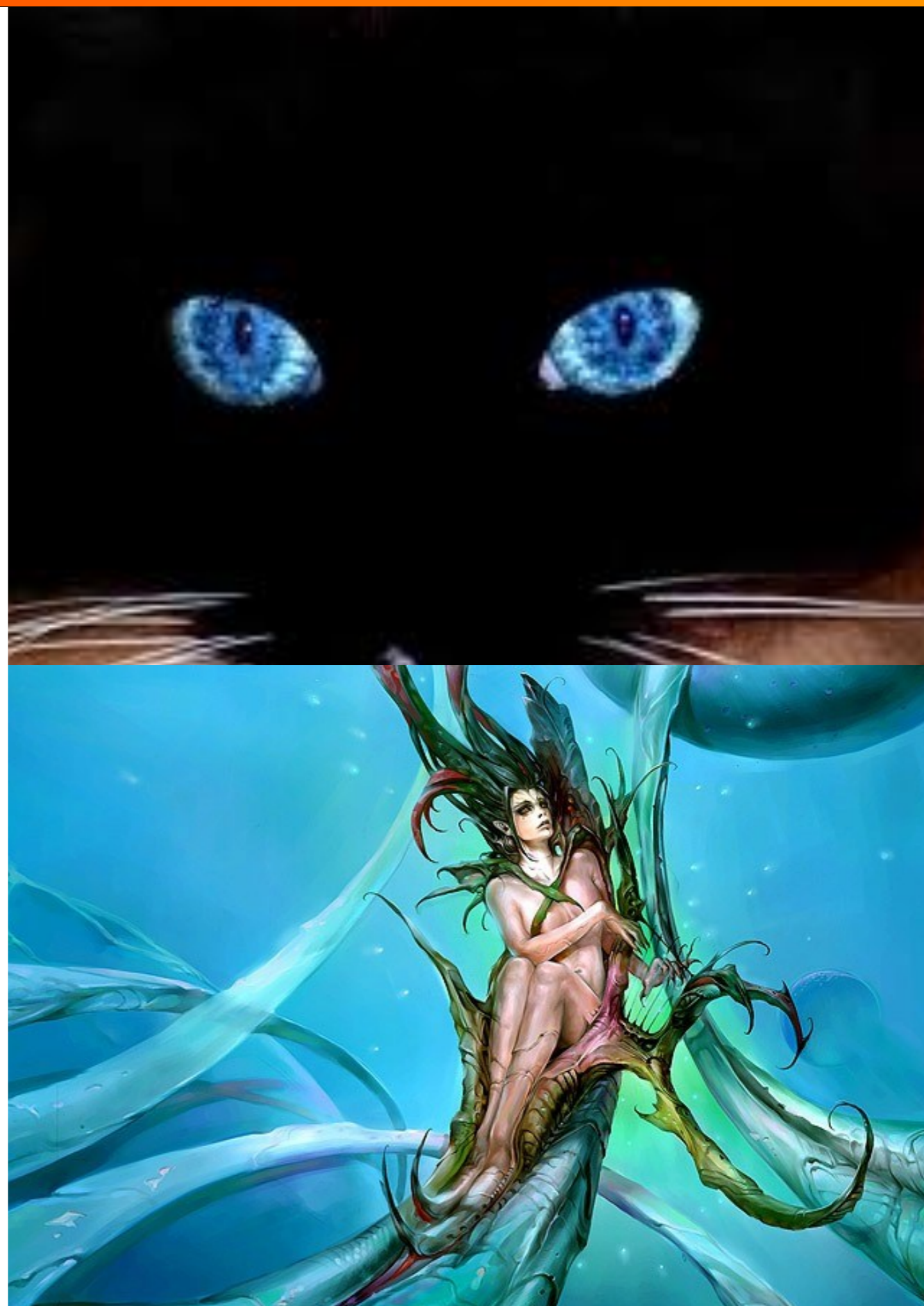
Aprofitant que no anem pas mancats de temps, i podem anar donant tombos pel Centre, tornem ara de nou a l'Àrea Educacional, i en particular a la seva Aula núm. 2, la que coneixem com el Punt Omnia, on es troben els equips informàtics que fan servir els alumnes d'auto formació per connectar-se, prèvia autorització i clau d'accés personalitzada, a les pàgines d'internet que han estat permeses i prèviament desbloquejades. Aquí us hem gravat la secció **Voces de Fuera**, i us aconsellem d'estar molt a l'aguait per descobrir qui és que ens visita en aquesta ocasió. Poca broma, tothom atent, ens parla...

Aquest nostre anàrquic recorregut ens porta ara de nou fins el Teatre. Creuem el pati de butaques, i, abans d'arribar a l'escenari, ens aturem en el fossar que els separa. Aquí, en la secció **Juar-Diálogos**, hem improvisat el nostre particular guinyol de titelles, en el que els nostres companys, en Daniel, en Jordi,... ens presenten la seva original adaptació d'un dels més coneguts contes populars. Tot seguit, tornant a l'estudi de Ràdio, en Bobby ens delecta amb la interpretació d'una cançó de creació pròpia.

En acabar, sortim del Teatre, i girem a la dreta, deixem a la nostra esquena el Control Central, i anem fins el Mòdul Residencial 8, on els nostres companys ens ofereixen la secció **Sentir-nos Bê**, en la que ens parlen de la importància de l'esport per a la salut.

Acabem ja, i tornem al nostre Mòdul Residencial 4, on accedim al pati, i anem fins el racó on hi ha la finestreta de l'Economat, la botiga. En aquest entorn us hem gravat la **Sección Perdida**, on el nostre reporter, en José Maria, s'ha trobat, ni més ni menys que amb la Duquesa de Alba i el seu marit. Nos us ho perdeu!

Fins aquí aquesta vintena edició. Gaudiu-ne, si no més, tant com ho hem fet nosaltres en preparar-vos-la. Salut.

Entrevista a en Mohamad – Qüestionari (Part 1, vídeo)

El Líban

1.- D'on prové el nom del teu país?

El nom d'El Líban, Lubnan per nosaltres, prové del nom de la principal muntanya del país. El nostre és un país muntanyós, on els cims més alts arriben als 3.092, 3.019 i 2.995 m., que són alçades considerables si tenim en compte la proximitat del mar. És de destacar que aquestes muntanyes fan forma d'escala, i els cims estan disposats com si fossin graons, estant els més baixos en la part sud del país, i els més alts en l'extrem nord nord-oest.

2.- Quina és la capital del país? I la ciutat més gran?

Tant la ciutat més gran com la capital són Beirut, però també hi ha d'altres ciutats importants, com Tir, Sidó, Junyel, Trípoli, Zahle, Shturra, Baalbeck, Hermel i Jizin.

3.- Com és la bandera d'El Líban?

La bandera d'El Líban la componen tres colors, o, per ser més exactes, dos colors i un símbol. Hi ha el vermell, en una franja horitzontal, que representa la sang dels màrtirs caiguts en territori libanès; hi ha el blanc, en una altra franja horitzontal, que representa la neu que cobreix els cims del país; i finalment hi ha el símbol d'un arbre, el cedre, que és el més significatiu del país i es troba per tot el territori.

4.- Quin és l'idioma oficial? Es parlen altres idiomes o dialectes?

L'idioma oficial és l'àrab, però l'idioma propi que parlen els libanesos és el fenici. Tot i així, l'anglès i el francès hi són també obligatoris. Normalment els libanesos dominen els quatre idiomes. També hi ha molts estudiants que segueixen cursos per aprendre el castellà al Centro Cervantes, i d'altres que estudien el català al Casal Català, a Beirut.

5.- Quin tipus de règim polític existeix?

El règim polític que hi ha és el republicà. Es celebren eleccions democràtiques, i la sobirania s'exerceix des del Parlament.

6.- Pots fer una breu descripció de la geografia d'El Líban?

El Líban és essencialment un país mediterrani, ja que tota la part oest del país és de costa amb la mar Mediterrània, al llarg de 220 Km. Al sud té frontera amb Israel, i al nord i a l'est té frontera amb Síria. La superfície total és de 10.452 Km².

7.- Ens pots parlar una mica de la història del teu país?

La història d'El Líban ve molt condicionada per interessos polítics. Hi ha una fita molt determinant, que és l'any 1.948, any en que el poble palestí fou foragitat pels jueus del seu propi territori i desplaçat fins la frontera amb El Líban. Ens vàrem veure obligats a acollir a tota aquella gent desarrelada, i es van crear en aquella zona tot un seguit de camps per a refugiats, els quals des d'aleshores reben l'ajut del govern libanès.

L'any 1.976 Israel va atacar per sorpresa Síria, Jordània i Egipte. El Líban no hi va participar en aquella guerra, però Israel, sense cap motiu legítim, a més d'ocupar el Sinaí a Egipte i els Alts del Golan a Síria, es va quedar una franja del sud d'El Líban, la de les Granges de Sheeba, on neix el riu Litani, les aigües del qual, des d'aleshores, foren desviades cap a Israel, que se les ha apropiat.

El Líban ha patit atacs i invasions d'Israel, de manera continuada, els anys 1.978, 1.982, 1.986, 1.990, 1.996, 2.000 i 2.006. Israel, amb aquestes ocupacions sempre ha procurat generar la màxima destrucció possible, per tal d'obligar-nos a tornar a començar una dura reconstrucció que no permeti al país desenvolupar-se més enllà de la supervivència.

Segons dades de l'exèrcit libanès, en aquests atacs s'han produït fins a 900 mil morts, i 1 milió 500 mil ferits. A El Líban hi ha més de 300 centres d'acollida de nens orfes per les guerres.

Després de la guerra del 2.006, que fou especialment devastadora, les dades oficials foren 2.500 morts, el 80% civils i molts d'ells menors, i 5.800 ferits; més de 85.000 cases derruïdes, ports i aeroports destruïts, més de 200.000 punts bombardejats en vies de comunicació per carretera, i fins a 230 ponts enderrocats. El sud d'El Líban és una zona plana, plena de camps de cítrics i fruiters, i allí Israel va utilitzar bombes de fòsfor, molt tòxiques, es calcula que s'hi van llençar més de 5 milions de bombes de gotim. En teoria la legislació internacional prohibeix el bombardeig de ciutats contra la població civil, i no obstant Beirut fou molt especialment bombardejada i castigada.

8.- Quina és la religió majoritària? Quines altres hi ha?

Hi ha dues religions majoritàries, gairebé en condicions de paritat, que són la cristiana i la musulmana xiïta. També hi ha practicants de les religions ortodoxes drusa i armènia, i de la musulmana sunnita.

9.- Quines festes celebren? I quines tradicions teniu?

La principal festivitat a El Líban és el Dia de la Independència, que també és el Dia de les Forces Armades, i que es celebra el 22 de novembre.

A part d'aquesta, hi ha les festivitats religioses, tant de cristians com de musulmans. Per respecte es celebren igualment ambdues.

10.- Quins són els llocs més turístics?

El Líban és un país ple de runes arqueològiques molt antigues, que són un gran atractiu turístic. A la ciutat de Tir hi ha runes espectaculars, tant romanes i bizantines com fenícies; i també és on va fer estada Alexandre el Magne.

A la ciutat de Sidó hi destaca el seu Castell. A Beirut, a més d'altres runes, hi ha les Roques de Rawche, a la costa, amb una alçada d'uns 200 metres.

Més al nord, a Trípoli, hi ha diversos castells antics; i es conserva encara en funcionament la zona dels Basars.

A les muntanyes de Chuf hi ha el Castell de Bait el Din i el Castell de Mussa. A l'est d'El Líban hi ha la ciutat de Baalbeck, o ciutat del sol, on hi ha les runes més antigues del món i també la pedra més gran del món.

11.- Quins aliments autòctons es produeixen?

Els productes típics d'El Líban són els formatges, les espècies, els sucus i el pa típic. A més, és un país molt conegut per la seva artesanía.

12.- Quin és el plat típic? I la beguda típica?

Els plats típics són quatre, el Shawarma, el Falafel, el Tabulé i el Kibe. Les begudes més típiques són tres, el Vi, la Cervesa i l'Arak, que és un licor blanc semblant al vostre anís.

13.- Quins són els noms de persona més habituals?

D'acord amb les diverses llengües i les diverses tradicions, els noms d'home més habituals són George, Elies, Tony, Hussain, Mohamad i Hassan; i els noms de dona són Maria, Elisenda, Elizabeth, Carme, Rita, Faten, Nadie i Sara.

14.- Com es celebren els matrimonis?

Les noces cristianes es celebren igual que aquí, amb una cerimònia a l'església. Les noces musulmanes es celebren al domicili dels pares del nuvi. La núvia surt de casa els seus pares, i es troba amb el nuvi a l'entrada de casa dels pares d'aquest. Allí es celebra l'enllaç i comencen la festa. Acabat el dia, els contraents es retiren a la seva nova casa, mentre la festa segueix a casa dels pares del nuvi, podent durar fins a tres dies consecutius.

15.- Quins són els principals recursos econòmics del país?

El principal sector econòmic és el terciari, el dels serveis, i en particular totes les activitats relacionades amb el turisme. Al respecte de recursos naturals, el principal, per bé que us pugui sorprendre, és l'aigua. Es pot entendre si recordem que és un país muntanyós i on neva força. No podem oblidar el programa d'intercanvi, amb els països àrabs adjacents, d'aigua per petroli. Destacaré, per acabar, el sector primari, amb una alta producció de cítrics, fruites i verdures.

16.- Com funciona el tema de la vivenda, el de la sanitat i el dels serveis socials?

El tema de la vivenda funciona de manera ben semblant a la que coneixeu aquí a Europa; les compres d'habitatge es financen per mitjà de la constitució de càrregues hipotecàries a favor dels bancs. Però això passa bàsicament a les ciutats, donat que als pobles la majoria de les famílies disposen de casa pròpia.

El tema de la sanitat és diferent en el sentit que allí no és un servei universal gratuït. Tenen sanitat pública de franc tots els funcionaris públics, els treballadors per compte aliè les empreses dels quals cotitzen i els treballadors per compte propi (autònoms) que també cotitzen. La resta de la població ha de pagar per rebre assistència sanitària.

En el tema dels serveis socials, pel contrari, hi ha moltes més prestacions que aquí. L'estat recolza moltes actuacions d'assistència a la població que demostra que té necessitats que no te capacitat per assumir amb els seus propis mitjans.

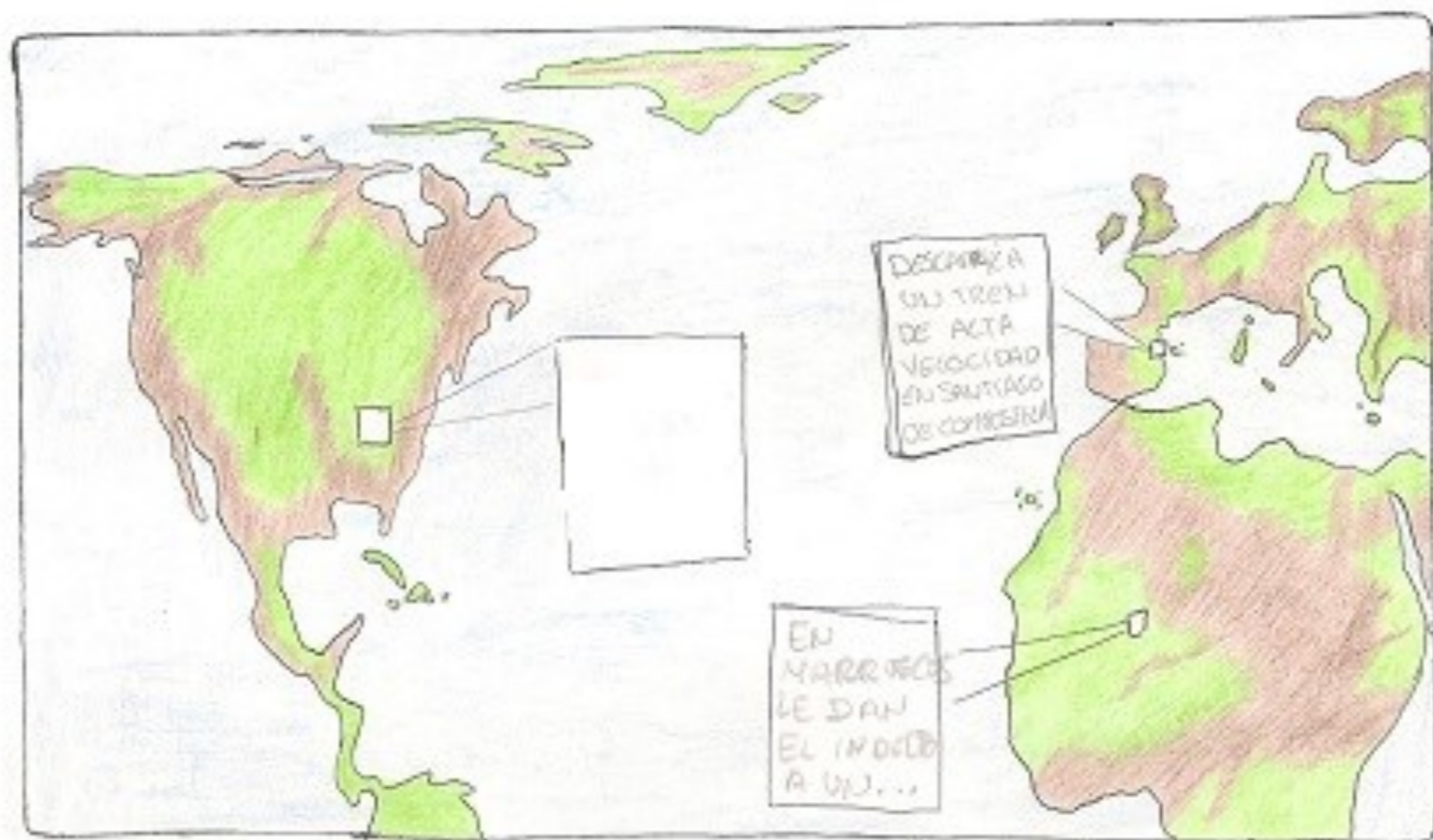
17.- Quina taxa d'atur hi ha a El Líban?

En termes tècnics, podem parlar de plena ocupació, donat que la taxa d'atur tot just arriba al 4% de la població activa.

18.- Quines coses, tant positives com negatives, ens destacaries del teu país?

Com a positiu d'El Líban en voldria destacar el caràcter de la població, que és molt hospitalària; però també el fet de ser molt comerciants. També es dona molta importància, en les famílies libaneses, a dotar d'educació als fills, i en particular a procurar que disposin de formació universitària.

En l'aspecte negatiu, se'ns dubte, cal destacar el fet de veure's forçats a començar, una vegada i una altra, la reconstrucció del país després dels constants atacs d'Israel des del 1.978 fins el 2.006.

Notisflash

NotisFlash

Notícies nacionals

Durant aquest mes de setembre, algunes de les notícies que s'han produït en l'àmbit nacional han estat les que segueixen:

- L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) calcula que el nombre de persones que van participar en la Via Catalana el dia de la Diada és superior al milió i mig que, segons la Guàrdia Urbana, van participar l'any passat a la manifestació de Barcelona. A més, afegixen que la massiva cadena humana que va unir el país de nord a sud al llarg de quatre-cents quilòmetres s'ha convertit en la mobilització "més multitudinària" de la història de Catalunya.
- Un grup d'extrema dreta va irrompre violentament al Centre Cultural Blanquerna, la delegació del govern de la Generalitat a Madrid, durant l'acte de celebració de la Diada Nacional de Catalunya. Han tirat a terra la bandera catalana, el faristol, el micròfon i han mostrat símbols nazis i falangistes, a més de banderes espanyoles.
- Madrid queda descartada a la primera votació per ser seu Olímpica en la primera ronda després de perdre el desempat amb Istanbul.
- El Debat sobiranista revifa la confrontació entre la cúpula i l'"ànima catalanista" del PSC.
- Sánchez-Camacho ratifica que Rajoy no negociarà la consulta amb el president Mas.
- El jutge inicia l'embargament a l'esposa de Bárcenas per no pagar la fiança.
- Brussel·les dirà si Gibraltar incompleix la Llei ambiental.
- Catalunya perd estudiants d'Erasmus l'any que Europa té més participants.
- Els Mossos d'Esquadra intensifiquen la vigilància del salafisme a Catalunya.
- La Plaça de Sarrià de Barcelona allotjarà: una biblioteca, l'arxiu municipal, una oficina d'atenció al ciutadà, una sala d'actes polivalent i la seu del districte.
- Rajoy pren les regnes i convoca al PP per tancar les especulacions.
- 330 Kg. de carbasses per al centre d'acollida La Sopa ja que un veí de Les Planes d'Hostoles les havia plantat en un camp que li hauria cedit gratuïtament l'ajuntament.
- El consolat general d'Alemanya s'ha reunit amb el batlle de Girona per debatre sobre l'economia.
- Aprovat l'avantprojecte de llei per separar les pensions i l'IPC.
- El 100% de les farmàcies catalanes, 3.101, han acordat retirar la reclamació d'interessos de demora per poder adherir-se al pla ICO proveïdors i poder cobrar els 309,8 milions d'euros que els deu la Generalitat per les receptes dispensades el novembre i desembre de 2.012 i el maig de 2.013.

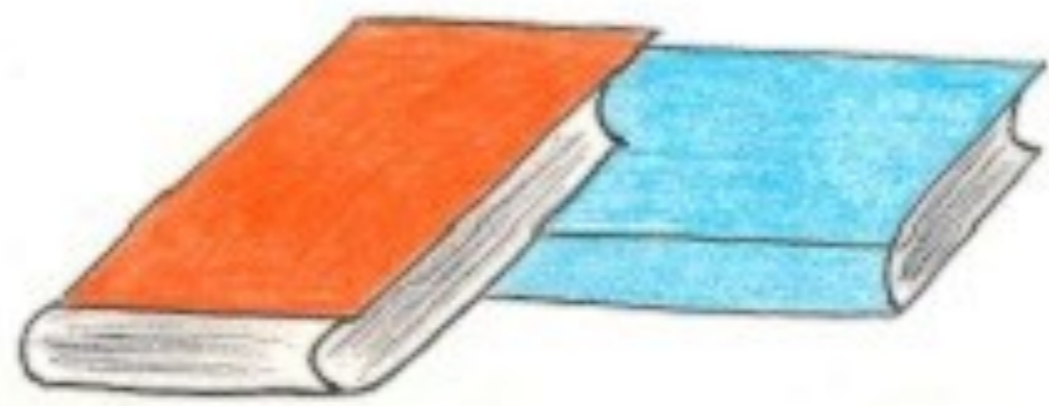
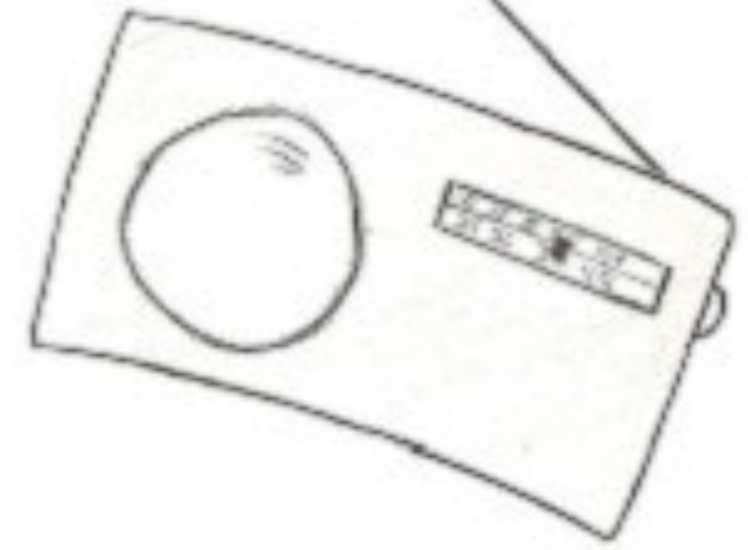
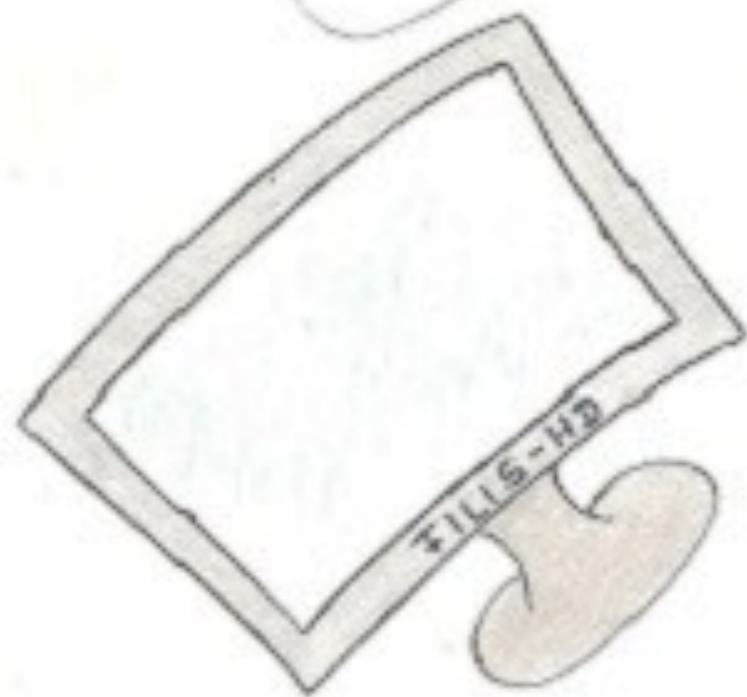
Notícies internacionals

I en l'àmbit internacional hem pogut escoltar, veure i llegir notícies com les següents:

- El G-20 avisa que és aviat per declarar la fi de la crisi.
- Rússia diu que "no va a entrar en guerra amb ningú" a causa de Síria.
- Els Emirats del Golf envien 400 tones d'armes als rebels.
- Un incendi inusual a Califòrnia afecta el parc de Yosemite.
- El fiscal demana una dura sentència en l'últim dia del judici pel destituït líder polític xinès Bo Xilai.
- Segueixen les eliminatòries per al Mundial de Futbol de Brasil 2.014.
- L'exciclista estatunidenc Lance Armstrong ha tomat la medalla que va aconseguir en els Jocs Olímpics del 2.000 a Sidney, al Comitè Olímpic d'Estats Units, nou mesos després de que fos desposseït d'ella per haver declarat haver pres substàncies per millorar el seu rendiment.
- Twitter inicia els tràmits per la seva sortida a borsa.
- Corea del Nord reinicia el seu reactor nuclear de plutoni.
- El president interí d'Egipte, Adli Mansur, ha decretat l'extensió de l'estat d'emergència durant dos mesos més a causa de la situació d'inseguretat que atravesava el país àrab.
- Un cas de corrupció esquitxa la campanya de Clinton de l'any 2.008.
- El papa Francesc vol convertir els convents buits que posseeix l'Església en asils de refugiats. El pontífex va declarar: "No han de servir a l'Església per transformar-los en allotjaments i guanyar diners".
- L'estat de Colorado pateix les pitjors inundacions en 35 anys. A conseqüència de les pluges torrencials centenars de persones estan en parador desconegut.
- Japó assoleix un nou rècord de longevitat de la seva població ja que el nombre de persones de 100 anys o més ha superat les 54.000, un augment de més del 5'5% respecte de l'any anterior.
- La policia mexicana ha desallotjat als mestres que romanien des de fa un mes a la plaça principal de Ciutat de Mèxic com a part de les seves protestes contra la reforma educativa impulsada pel Govern, en una operació que es va saldar amb 31 detinguts i 15 ferits.
- El cantant italià Jimmy Fontana, intèrpret de grans èxits com "El Mundo" i compositor de la famosa "Què serà", mor als 79 anys d'edat.

Us deixem tot seguit amb els companys que us faran gaudir amb l'apartat de l'Editorial.

Editorial

Editorial

Catalunya - Síria

Narrador.- És innegable que parar atenció a les converses que els nostres companys mantenen al pati del Mòdul és, més enllà d'un descarat acte de tafaneria, un autèntic experiment sociològic. Aquesta vegada, però, per no repetir una estricta reproducció d'allò que havíem sentit, com vàrem fer en l'edició del mes passat, ens hem permès una petita llicència. A veure si en traieu l'entrellat.

Per ajudar-vos a seguir-ne el fil, os direm que es tracta de dues converses diferents, captades el mateix dia i a la mateixa hora en dos extrems oposats del pati.

Veü A.- No tinc el més mínim dubte que es tracta d'un Acte protagonitzat únicament per la societat civil, un acte cívic, festiu, pacífic,... I que posa en entredit al poder polític, que queda clarament qüestionat, i que no te més remei que anar a remolc.

Veü D.- No es pot qüestionar al poder polític d'aquesta manera. No em parlis de límits. Davant d'una provocació així, que vulnera la legalitat, ha d'estar permesa qualsevol reacció, i per descomptat també l'armada, i amb armes químiques si és necessari, per eliminar terroristes sense causar danys materials al país.

Veü A.- Però la llei reconeix i protegeix el dret d'expressió i el de manifestació, i mai ha estat necessari pagar per exercir-los. A més és un acte pensat en positiu, que no es planteja contra ningú, sinó en favor de quelcom. És pura expressió democràtica.

Veü D.- No m'enredaràs! Són autèntics grups terroristes, encara que es presentin amagats sota una pell de xai. I, encara que semblin un moviment unitari, estan plens de fraccions internes, cada una d'elles amb intencions més perverses que l'altre.

Narrador.- Caram! L'ambient es nota caldejat. Aneu veient per on van els trets? Heu captat el repte que us proposem? Poseu-hi atenció! Seguim amb més fragments de les converses.

Veü C.- Hi ha límits que en cap cas, per molt greu i complexa que sigui la situació, no es poden sobrepassar. Es allò que en diem "línies vermelles", aquells fets que, cas de produir-se, justifiquen qualsevol tipus de reacció.

Veü B.- No hi estic pas d'acord. L'acte té un rerefons violent, perquè constitueix una provocació per als que hi estan en contra. Generarà enfrontament civil. I el cost serà desmesurat, vistes les forces de l'ordre que caldrà desplegar.

Veü C.- Però què em dius! No és admissible atacar civils indefensos. Pensa que parlem d'avis amb els seus néts, de pares amb els seus fills, de mares

embarassades. Quines forces de l'ordre calen contra aquest enemic? No veus que la comunitat internacional no ho pot tolerar, i hi haurà de dir la seva.

Veü B.- No és cert, genera odi entre veïns i fomenta la fractura del teixit social. Ens porta a situacions ja viscudes, prèvies a l'inici d'una autèntica guerra civil de repercussions incalculables.

Narrador.- Fins aquí la nostra transcripció. Per als que no ho heu captat, efectivament hem fet una mica de trampes. Us ho expliquem. Hem creuat les dues converses, intercalant en tot moment les intervencions d'un interlocutor que parlava de Síria amb les d'un altre que parlava de Catalunya.

Tot i així, fixeu-vos bé, les converses no perden sentit.

Si voleu la solució, us la oferim en aquesta edició del dMagaZine en format ".pdf" que acompanya la versió "podcast" que heu escoltat a la web.

Salut, i fins la propera edició.

Aquesta és la solució...

Primera conversa: **Catalunya i la cadena humana convocada per l'ANC**

Veü A.- No tinc el més mínim dubte que es tracta d'un acte protagonitzat únicament per la societat civil, un acte cívic, festiu, pacífic,... I que posa en entredit al poder polític, que queda clarament qüestionat, i que no te més remei que anar a remolc.

Veü B.- No hi estic pas d'acord. L'acte té un rerefons violent, perquè constitueix una provocació per als que hi estan en contra. Generarà enfrontament civil. I el cost serà desmesurat, vistes les forces de l'ordre que caldrà desplegar.

Veü A.- Però la llei reconeix i protegeix el dret d'expressió i el de manifestació, i mai ha estat necessari pagar per exercir-los. A més és un Acte pensat en positiu, que no es planteja contra ningú, sinó en favor de quelcom. És pura expressió democràtica.

Veü B.- No és cert, genera odi entre veïns i fomenta la fractura del teixit social. Ens porta a situacions ja viscudes, prèvies a l'inici d'una autèntica guerra civil de repercussions incalculables.

Segona conversa: **Síria i l'atac amb armes químiques a la població**

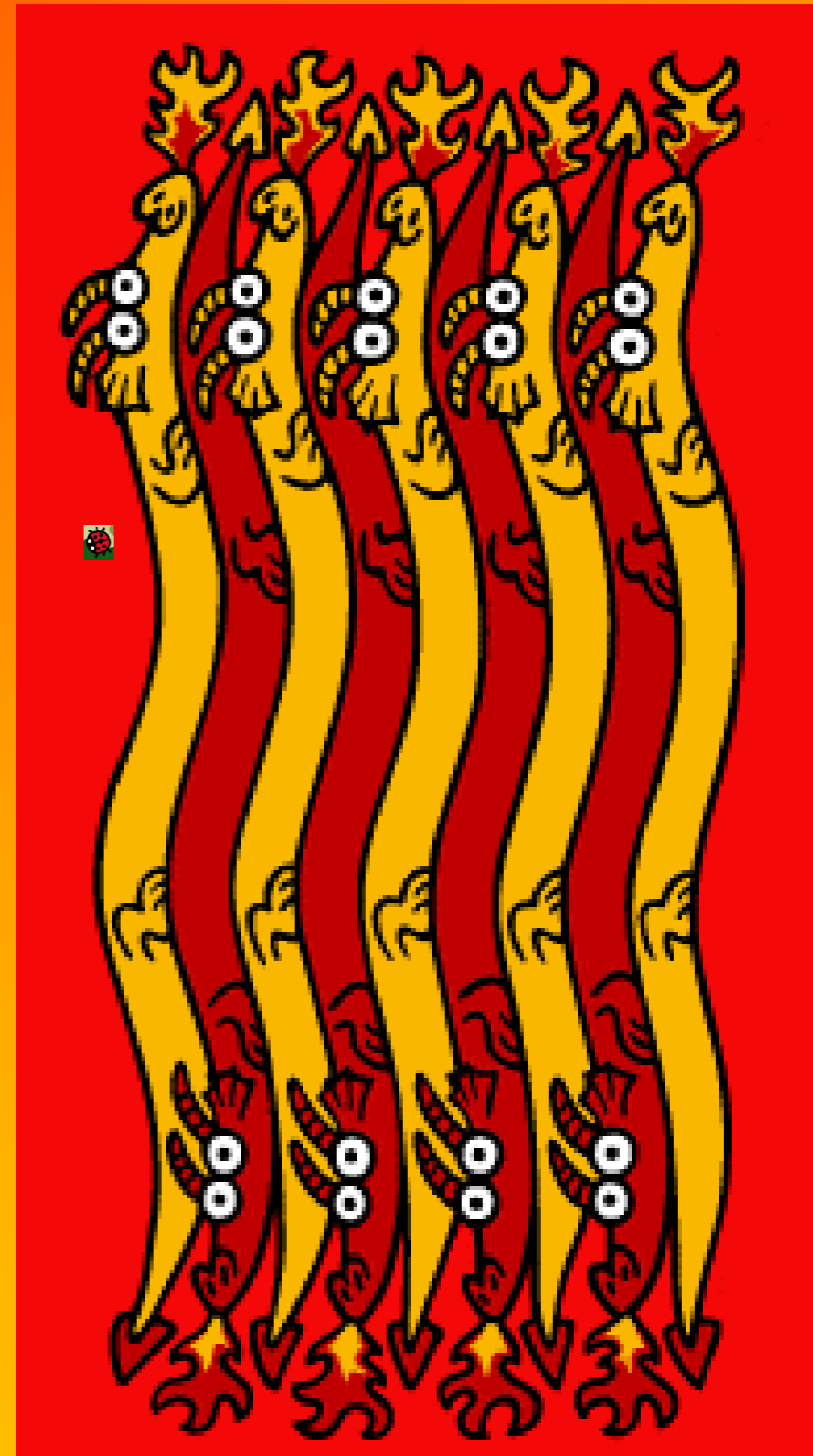
Veü C.- Hi ha límits que en cap cas, per molt greu i complexa que sigui la situació, no es poden sobrepassar. Es allò que en diem "línies vermelles", aquells fets que, cas de produir-se, justifiquen qualsevol tipus de reacció.

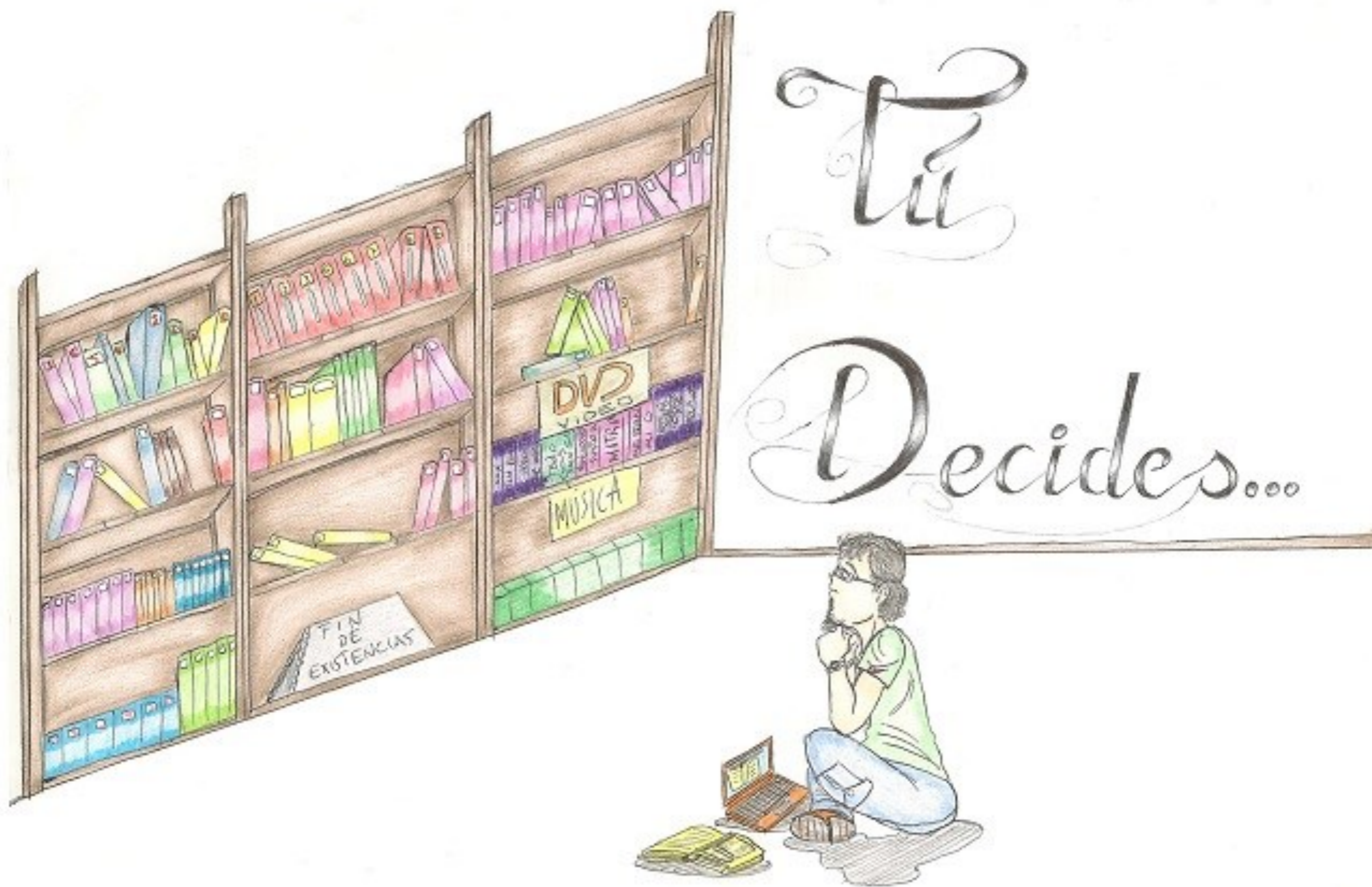
Veü D.- No es pot qüestionar al poder polític d'aquesta manera. No em parlis de límits. Davant d'una provocació així, que vulnera la legalitat, ha d'estar permesa qualsevol reacció, i per descomptat també l'armada, i amb armes químiques si és necessari, per eliminar terroristes sense causar danys materials al país.

Veü C.- Però què em dius! No és admissible atacar civils indefensos. Pensa que parlem d'avis amb els seus néts, de pares amb els seus fills, de mares embarassades. Quines forces de l'ordre calen contra aquest enemic? No veus que la comunitat internacional no ho pot tolerar, i hi haurà de dir la seva.

Veü D.- No m'enredaràs! Són autèntics grups terroristes, encara que es presentin amagats sota una pell de xai. I, encara que semblin un moviment unitari, estan plens de fraccions internes, cada una d'elles amb intencions més perverses que l'altre.

Què en penseu vosaltres?

Tú

Decides...

Tú Decides

Mecanoscrit del segon origen

Avui, benvolguts oients i lectors/es, us presentem el llibre "Mecanoscrit del segon origen", novel·la de l'autor Manuel de Pedrolo, prolífic escriptor en el nostre idioma, el català; persona així mateix apassionada de la difusió cultural. Inesgotable en aquest concepte i inductor a la lectura amb una expressiva i fresca narrativa que, senzillament, et fa veure les històries, que per la seva ment discorren, d'una manera oberta i amb uns conceptes de resolució qui sap si absurda, qui sap si malentesa, però no per això menys interessant; ans al contrari, molt més interessant que la simple narrativa bàsica que a voltes arriba a existir en l'actualitat, sense menystenir l'existència de bona narrativa actual.

Dins d'aquest món tecnològic on ara vivim, com cada vegada més afeccionats a la lectura digital, us recomanem que torneu al gaudi de la lectura d'un gran llibre, no en volum, sinó gran en història i en ficció. No entraré des d'aquí a explicar la història en ell descrita, senzillament en recomanaré la seva lectura, recordant-vos que la majoria la va realitzar en els seus anys d'escola o institut, per estar considerat aquest títol com part integrant de les lectures obligatòries durant força temps en aquest nostre estimat territori de Catalunya.

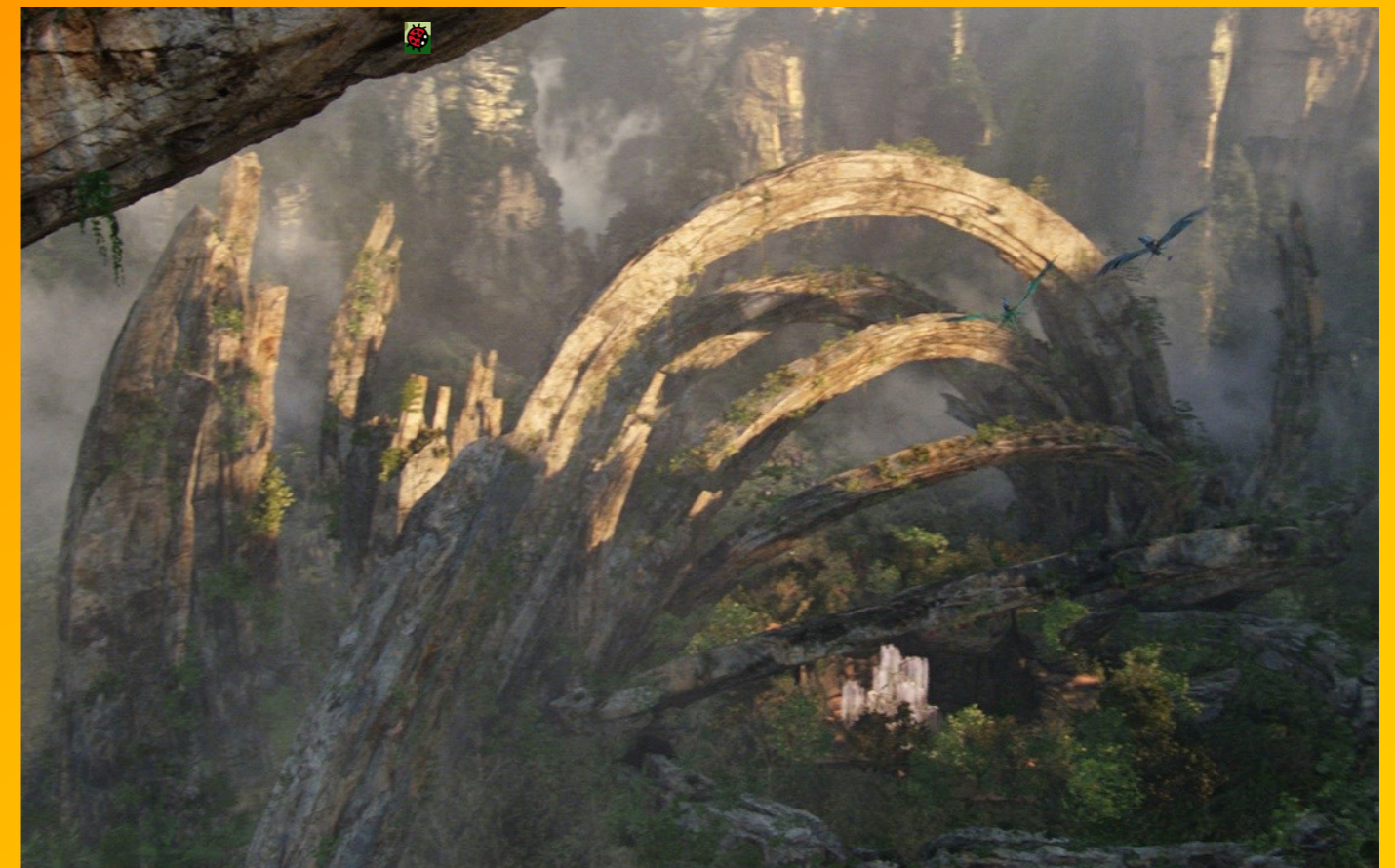
Tot just espero que gaudiu d'aquest títol, que desgrana el què fer diari d'una gran parella de la ficció, l'Alba i el Dídac, i realitza un acte de constricció personal, en base a les accions i els processos que aquesta parella ha de realitzar de resultes de l'hecatombe a nivell global produïda en la ficció.

Reprenent comentaris, expressar-vos que, si bé de jove vaig gaudir de la seva lectura, la vaig realitzar fa poc una altra volta, gràcies a l'amabilitat d'algun gran lector que va depositar en un forat d'un arbre, concretament un "Plataner del Passeig de Gràcia de Barcelona", una vella edició de l'esmentada novel·la publicada per Edicions 62 l'any 1.984, que, si bé denotava la seva edat avançada i el seu gran us, es va deixar llegir amb plenitud, després de la qual i d'una acurada reparació del seu lloc continuarà el seu periple entre lectors, o així ho espero, en haver tornat a diposita'l, i per tant a posa'l a la disposició de tots vosaltres, en el forat d'un altre arbre, aquest situat, com no, davant la porta d'entrada del Centre d'Art Santa Mònica de Barcelona, on potser el tornareu a trobar; però on, se'ns dubte, hi trobareu una altra gran obra, busqueu-la!. Aquest o qualsevol altre llibre, perquè sens dubte qualsevol altre llibre és millor lectura que cap lectura.

Per cert, com va dir Shun Tzu: "L'excel·lència suprema consisteix en esberlar la resistència de l'enemic sense lluitar, feu un ús correcte d'aquest pensament, i si per necessitat us heu d'enfrontar a algú, feu-ho amb la força dels sentiments i no amb enfrontaments."

Ens acomiadem aquest mes, amb una salutació a tots els nostres lectors/es i oïdors.

Salut i bona lectura!

Cuina Mix

CuinaMix

Recepta de la "Salsa de Xató"

Ingredients:

- Un bon grapat (uns 100 gr.) d'ametlles marcona, torrades i pelades.
- Un grapat d'avellanes (uns 50 gr.), torrades i pelades.
- Tomàquet triturat natural (no en conserva) passat pel colador xinès i elaborat amb uns 8 tomàquets mitjans (uns 300 gr.).
- 4 dents d'all torrat al forn.
- 2 nyores, sense llavors, rehidratades submergint-les en oli d'oliva verge (a ser possible, d'oliva arbequina) durant 12 hores. Pa sec de llesques de pa de pagès amb crosta. Es pot substituir, si no en tenim, per pa de pagès torrat a la brasa.
- Sal, al gust. (Mínim una cullerada de cafè).
- Oli d'oliva verge extra (200 cc.) Podem usar el de rehidratar les nyores.
- Vinagre al gust (no gaire, unes tres cullerades soperes).
- Anxoves en oli d'oliva (de L'Escala si és possible). Afegirem l'oli d'aquestes a la mescla.
- Bacallà dessalat o fresc sense espines (uns 100 gr.).
- Ventresca de tonyina en oli d'oliva (un pot petit, d'uns 100 gr.). També n'aprofitarem l'oli per la mescla.

Elaboració de la salsa:

Existeixen diverses opcions per a l'elaboració:

Si disposem de Thermomix, ho posem tot a batre 1 minut a la primera velocitat en fred, i ja ho tenim llest.

Si no disposem de Thermomix, podem fer servir una batedora amb un got ample, a una velocitat mitjana, durant 1 minut, seguint el temps que calgui fins que la mescla tingui la textura que us agrada.

Totes les mesures són aproximades. Si ens queda massa espessit, hi podem afegir més tomàquet, o una mica més d'oli d'oliva verge. Per cert, us estareu preguntant: I què fem amb la salsa? Molt senzill, preparem una

bona plàtera, i triem i netegem dues escaroles fresques, les tallem a bocins, les eixuguem i les amanim amb salsa en abundància. Ja teniu un bon plat d'entrant! La salsa sobrant, si us en queda, es guarda perfectament a la nevera, en un recipient tancat, i es conserva tranquil·lament dues setmanes.

A fruit-ho! Amb aquest recepta poder preparar unes 12 racions.

Comentar-vos també que hi ha gent, a la zona de Sitges, que completa la recepta utilitzant un fumet de marisc triturat (amb el tall de gambes, galeres i rap) i ho substitueix pel 40% del tomàquet.

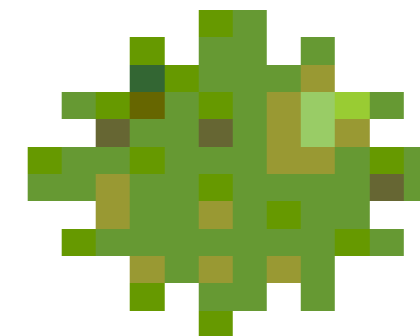
Feu diverses proves, perquè us serveix per acompanyar enciam, escarola, creixen, etc...).

Hi ha una dita a la zona del Garraf que diu: "A cada casa un xató més bo".

Una altra variació és la salsa dels "calçots". És la mateixa, però amb menys vinagre, sense anxoves, ni tonyina, ni bacallà, i amb el doble d'ametlla.

Per acabar, proveu d'afegir-hi una mica d'olivada a la mescla. Hi dona un toc àcid.

A fruit-ho, i Bon Profit!

VOCES DE FUERA: ENTREVISTA AL DIRECTOR DE QUATRE CAMINS

1. Quina opinió té sobre la evolució del projecte "Universo Cultural: el magazine abierto"?
2. Creu que un projecte com aquest tindria sortida en un centre penitenciari de la resta de l'estat espanyol?
3. Quan Quatre Camins donarà el pas definitiu a les noves tecnologies?
4. Creu que hi ha suficient formació pels interns?
5. És molt el personal dedicat als interns en el centre penitenciari? I voluntaris/es?
6. Si li hagués de dir un consell a una persona que entra a presó per primera vegada, què li aconsellaria?
7. Creu que la reinserció funciona?
8. Ens preguntem si de petit volia ser director d'una presó... Què li ha portat a aquest càrrec?

Scenes

Dialogues

17

Jiuar-Diálogos

Els 3 porquets a la ciutat

Narrador: Aquesta és la història d'una família de porquets que vivien a la bonica ciutat de Londres. La família la composaven 5 membres: la mare, la dolça àvia i els tres entremaliats porquets, el més gran, Pepet, el mitjà i més brètol, Joel, i la petita Sarai.

Conten que el pare dels petits un dia va sortir a treballar i fou brutalment assassinat per un lladre anomenat Petrov. Diuen que el lladre anava a la cerca d'un objecte que havia passat de generació en generació, de família en família, i que qui el tingués en el seu poder podria fer el bé en el món, però que si queia en mans d'una persona amb pensaments equivocats podria dur el món a la foscor per tota la eternitat.

La mare dels porquets sabia que aquest objecte era a casa seva, però per por a que algú ho descobrís ho va transformar en un bonic penjoll i li va donar a la petita, li va posar al coll i li va dir:

Mare: Sarai, petita meva, has de saber que el destí d'aquest penjoll és al teu cor, i que el teu pare te'l va guardar per quan fossis més gran, però crec que ha arribat l'hora que el tinguis. Però recorda, no el pots perdre mai, passi el que passi no el deixis en mans d'una altra persona, i si mai et trobes en un mal tràngol, posa la mà al teu cor i demana allò que vulguis, si el teu desig és real el penjoll te'l concedirà.

Sarai: Guuuuuuu!!! Així que tindrè tot allò que jo demani?

Mare: No filla meva, aquest amulet l'has de saber usar, només si els teus desitjos són vertaderes necessitats se't concediran, però encara ets molt petita, ja ho entendràs amb el temps.

Narrador: Conten que un dia la mare i l'àvia havien de sortir a comprar a la gran ciutat. La mare tenia molta por de deixar els seus tres porquets sols a casa, però l'àvia els va dir:

Àvia: Hem d'oblidar el que va passar i començar a confiar més en els nens.

Narrador: Així doncs, la mare va acceptar les paraules de la saberuda àvia i van cridar als tres germanets.

Mare: Pepet, Joel i Sarai, veniu aquí que hem de parlar amb vosaltres.

Narrador: Els tres porquets van baixar per veure el que passava.

Mare: Mireu, avui per primera vegada us quedareu sols a casa, però hi ha una condició, no obrireu la porta a ningú, no agafareu cap trucada telefònica, i si truquen a la porta, abans d'obrir, li demanareu a qui truca que us ensenyi la poteta per sota la porta, així veureu si som l'àvia o jo mateixa. Queda tot ben entès?

Pepet, Joel i Sarai: Sííí, mareeee...

Narrador: Els tres porquets estaven ben cofois. Els era plaent la idea de quedar-se aquella tarda sols a casa, sense pensar ni per un moment en els perills que planaven sobre la família. Després de la xerrada, la mare i l'àvia van sortir de la casa i van desaparèixer en la penombra dels carrers de Londres. Els tres porquets van pensar en que podien fer per passar l'estona, ja que no estaven acostumats a quedar-se sols en aquella casa tan gran. La petita va exposar la seva idea:

Sarai: Per què no juguem a mares i a pares?

Joel: Guai!! Jo seré el pare!!

Pepet: I per què he de ser jo el menut? Això no és just...

Narrador: Tot d'una sona el telèfon (riinnng). Els tres porquets es queden mirant-se l'un a l'altre sense saber què fer. Joel, el més entremaliat, baixa corrents les escales per agafar la misteriosa trucada sense recordar les paraules de sa mare. Agafa el telèfon:

Joel: Mani'm?

Petrov: Hola, bona tarda, truco de la companyia telefònica, podria parlar amb la senyora de la casa?

Joel: La senyora no és a casa ara mateix.

Petrov: Ah d'acord... I amb la vostra àvia?

Joel: Tampoc hi és, però... un moment... Com sap vostè que aquí hi viu la nostra àvia?

Petrov: jo se més del que us penseu tu i els teus germanets, ja, ja, ja!

Narrador: Un silenci esfereïdor va esporuguir en Joel. Joel espantat corre a explicar el que acaba de passar al seu germà gran.

Pepet: Ja saps el que ens ha dit la mare, però tu com sempre fas el que vols, estic molt enfadat. Quan arribi la mare li ho explicaré tot.

Sarai: Tinc por...

Narrador: Un tro ben fort va deixar sense paraules els tres germans, de sobte uns forts cops sonen a la porta de la casa, toc, toc, toc! Els tres nens esporuguits baixen a veure qui és.

Pepet: Mare, ets tu?

Narrador: Petrov amb veu de dona contesta:

Petrov: No Pepet, sóc l'àvia, la mare s'ha quedat enrere per la pluja, Obriu-me la porta estimats!

Narrador: Sarai no se'n refia i li diu al sospitós:

Sarai: Si ets l'àvia, ensenya'm la poteta per assegurar-nos.

Narrador: El lladre ja sabia quina seria la petició dels tres porquets, així que venia preparat i va ensenyar la poteta, però no va pensar a depilar-se les cames. Així que Sarai va dir:

Sarai: Vostè no és la mare, ni l'àvia, té les cames molt peludes.

Narrador: El lladre va colpejar amb força la porta.

Petrov: Obriu-me!

Narrador: El lladre, veient que no li feien cas, va obrir la finestra i va entrar a la casa.

Petrov: On és el maleït amulet màgic?

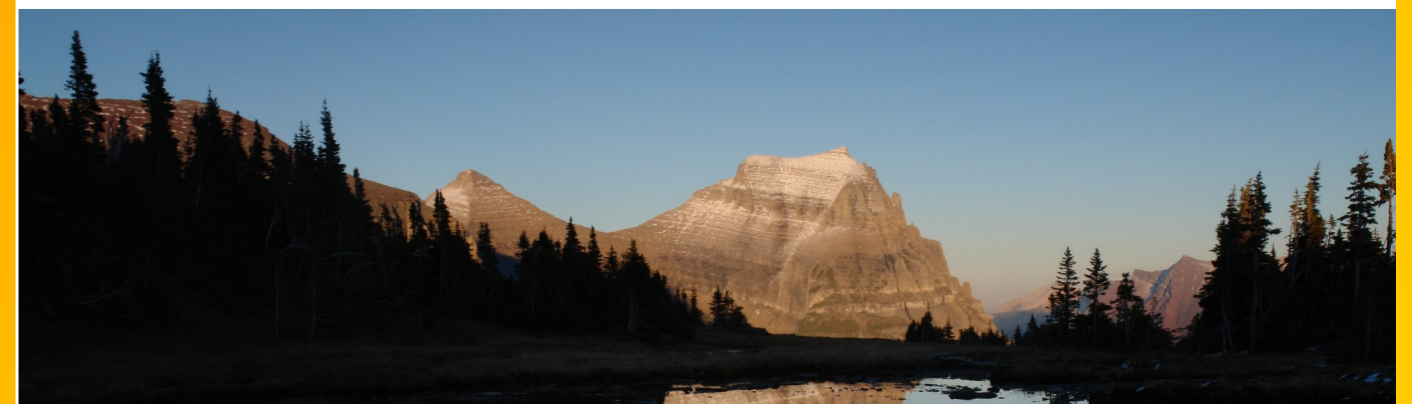
Pepet i Joel: Quin amulet? Aquí no hi ha cap amulet d'aquests!

Narrador: La nena esporuguida es va amagar a la cambra de bany, Va recordar les paraules de la seva mare quan li va donar el penjoll i es va posar les dues mans al cor i es va disposar a demanar el desig.

Sarai: Desitjo que el lladre es converteixi en un sac de diners, per tal que a la meva família mai més no li falti de res,ni tornem a passar gana.

Narrador: El desig es va fer realitat, i el lladre es va convertir en allò que la nena volia. En arribar a casa la mare i l'àvia, i en veure el gran sac de diners, es van omplir d'alegria. La família dels porquets van ser feliços i van menjar perdus per molt de temps.

I conte contat!

Sentir nos
Bé

Sentir-nos Bé

Esport

Hola a tots, sóc l'Eduard, i en aquest espai Sentir-nos Bé us vull proposar fer activitats físiques. Per descomptat, parlo d'esport.

En la societat actual l'avenç i el desenvolupament científic i mèdic aconsellen realitzar activitats físiques, que incideixen en la nostra qualitat de vida, millorant el nostre estat físico-mental.

Existeix per a cada persona un exercici físic adequat, depenent del seu estat físic. Podem fer gimnàstica, córrer, tonificar-nos nedant i fins i tot usar l'esport per rehabilitar, per recuperar una part del cos lesionada, ja sigui per un accident o bé per una patologia.

Per això la utilització del nostre cos en activitats lúdico-esportives ens genera beneficis a molts nivells, per exemple augmenta la nostra autoestima i la seguretat en nosaltres mateixos, socialitza i uneix a les persones, fa que ens relaxem de tots els factors que ens produeixen ansietat i estrès; en tres paraules, ens fa millors a tots els nivells. Fes esport, mou-te i allunya el comandament de la tele per una hora al dia.

Ara dono pas al meu company Anuar.

Hola a tots, em dic Anuar, i us donaré les dades més específiques dels beneficis de fer esport.

Vejam! Per què és tant important fer esport?

Perquè aporta molts beneficis sobre la salut física i mental del individu. Ja veuràs:

Beneficis físics:

- Crema calories en comptes d'emmagatzemar-les com greix al cos.
- Ajuda a mantenir un pes saludable i redueix el risc de sobrepès i obesitat.
- Manté els nivells de sucre en sang més equilibrats, dins dels límits normals. Això és encara més important per als diabètics o la gent que està en risc de patir-la.
- Baixa la pressió arterial i els nivells de colesterol.
- Reforça els ossos i els múscles i augmenta la força i la resistència.
- Alleuja l'estrès i millora la son i la salut mental.
- Ajuda a combatre possibles crisis d'ansietat i depressions.
- Augmenta l'autoestima i la seguretat respecte al cos i a l'aspecte.
- Augmenta la capacitat de concentració i el rendiment escolar.

- És socialitzador, en tant que afavoreix el companyia i redueix l'agressivitat.
- Augmenta la sensació de benestar i redueix l'estrès mental.
- Produeix l'alliberament d'endorfines, substàncies del propi organisme amb estructura química similar a la morfina, que afavoreixen el "sentir-nos bé" després de l'exercici.
- Disminueix el grau d'agressivitat, ira, ansietat, angoixa i depressió.
- Disminueix la sensació de cansament, dona més energia i capacitat de treball.

I ara, al meu company Hassan li toca donar-vos uns consells sobre com, on i quan fer esport. Bon dia!.

Benvinguts, sóc Hassan, i us explicaré com podeu començar a fer esport. Ara és el moment de posar-se en acció!. No dubtis més, comença avui!

1. Primer pensa quina activitat t'agrada més. Hi ha esports col·lectius: futbol, bàsquet, handbol, ... I altres més individuals: córrer, anar al gimnàs, practicar natació, ...
2. Pensa on els practicaràs: en un gimnàs?, o amb el grup del barri?, o sortiràs al parc del costat de casa?
3. Quan de temps necessitaràs? Com a mínim 60 minuts d'exercici al dia, no cal fer-ho seguit d'una sola tirada. Pots repartir-ho al llarg del dia, en estones d'activitat més breus.
4. Quins esports són els més recomanables? Els que més t'agradin, allò que importa és la constància, que t'imposis tu mateix uns dies i unes hores (3 o 4 vegades per setmana). Si fa molt de temps que no practiques esport, els primers dies seran els més durs, però de mica en mica t'aniràs sentint millor i cada vegada més content en veure com la teva forma física millora. Sigui l'esport que sigui, i per evitar lesions, fes sempre preescalfaments. L'esport és sempre recomanable. El que cal és no passar-se. Evita l'extenuació; si t'esgotes, el teu cos perdrà força i deixaràs de fer exercici. Si tens alguna malaltia crònica (asma, cor, ronyons, etc.) o alguna lesió prèvia, t'aconsellem que consultis amb el metge; ell et dirà quins esports són els més recomanables en el teu cas.

I, per acabar, 4 precaucions que et cal recordar:

1. Comença a fer exercici de forma moderada, per anar augmentant la intensitat.
2. Cuida la hidratació abans, durant i després de l'exercici.
3. No facis esports on calgui molta força física.
4. Parla amb el teu metge si detectes qualsevol problema o dificultat física.

Bé senyors, això és tot. Ens veiem en la propera gravació!

La sección perdida

¡¡¡ QUE SOY MAYORISTA,
NO LIMPIO PESCADO!!!

SECCIÓ PERDIDA

**AQUESTA EDICIÓ
HEM TINGUT UNA VISITA
MOLT ESPECIAL**

**US ANIMEM A VEURE EL VÍDEO
I DESCOBRRIR
EL PERSONATGE SORPRESA**

**JA ESTEU PREPARATS PER
RIURE UNA BONA ESTONA?**

Tancament

Comiat i Contraportada

Acabem aquesta edició especial del nostre DMagaZine del mes de setembre de 2.013 esperant que tant les novetats incorporades, com els continguts, hagin satisfet les vostres expectatives.

Per a la seva confecció, hem usat músiques de Luís Zunel, Sony Ahmed, Thimphony i Paul Zach; totes elles de la pàgina web www.jamendo.com.

El nostre agraïment per en Mohamad per l'entrevista sobre El Líban; per en José, el Director del Centre, per respondre a les nostres preguntes tant orals com escrites; per n'Antonio i en Toni, per la càmera; per n'Òscar, monitor de l'activitat de fotografia, i el seu grup d'alumnes, pel material que ens han deixat; per na Manoli i na Mari per posar-nos-ho molt fàcil; i per la Direcció General de Serveis Penitenciaris i la Direcció del Centre pel seu recolzament al projecte. També el nostre especial agraïment a en Julio i n'Elena, que sempre segueixen els nostres magazins i projectes, més enllà de les seves obligacions professionals. I per acabar, però no per això menys important, per tots aquells i aquelles que, mes a mes, al llarg d'aquests quasi 2 anys, ens escolteu, ens deixeu comentaris i ens animeu a seguir endavant. Volem fer esment especial a seguidors i seguidores fidels com en Nur, na Susana, n'Antonio, en Xavi, en Nils, na Tania, na Lorena i els anònims que encara no ens han enviat cap missatge, als que des d'aquí animem a que ho facin. I, com no pot ser d'altra manera, a tots els nostres companys i veïns del Centre Penitenciari Quatre Camins; una salutació molt especial a tots els habitants i usuaris de les diferents ubicacions que hem esmentat en la ruta del Sumari.

Hem participat en la confecció d'aquest magazine:

Des del Mòdul 8: els companys Edu, Hassan i Anuar, i els educadors David i Lorena.

Des del nostre Mòdul 4: els companys Bobby, José María, Daniel, Miguel (alies Chimo i àlies Duquesa), David, Jordi, Alfons, Jaume, Manuel, Marco, Manolo, Alberto, Antonio, Ronald, Carles i les educadores Elisenda i Elisabet.

Ens acomiadem fins la nostra propera cita, el proper mes d'octubre, amb la nostra edició núm. 21. Tot esperant potser noves i saboroses aportacions.

Un darrer comentari: "Fes una ganyota supera la vida".

Per cert, us proposem un repte a tots aquells que heu llegit l'edició escrita: On és Lamari? Busqueu-la, a veure si la trobeu! I si us hem atabalat molt, us podeu relaxar fent un Sudoku.

FACIL

4	7	5	8	6	1	2	9	3
9	1				2	7	5	8
	8		5	9	7			1
7		8		1	3		6	
5	6	9		7	8	3		2
1	2			5	6			4
8			1	3	4			6
6			7	2	5			9
2	5					4	3	

DIFICIL

	4		3	6	2		9	
3							8	
		7	1				5	
8	2	4						6
	5		6	2			1	
1	9							4
9			2		6			
4		5		8				
	7		5					8

MEDIO

5	4		3	6	2		9	
3					7	6	8	
	6	7	1	9			5	
8	2	4						6
	5		6	2		8	1	
1	9		8	3				4
9			2		6		7	
4		5		8				
	7		5		3			8

IMPOSIBLE

	4			6			9	
3								
		7	1				5	
8	2	4						
	5		6					
1	9							
			2		6			
4				8				
	7		5					

US PRENTEM

A

LAMARI

BUSQUEU-LA, HI HA
MÉS....

200 Ediciones
Universario

